

اعلامیه مطبوعاتی

آزادی بیان؛ تریبون توهین به مقدسات اسلام!

(ترجمه)

نشریه شارلی ابدو بار دیگر با انتشار کاریکاتور توهین‌آمیز پیامبر عزیزمان، محمد صلی الله علیه وسلم، خشم و نفرت خود را علیه اسلام علنی کرد. ضمناً در چندین کشور اسکندنیویایی نیز با رضایت مقامات و تحت نظارت پولیس، با تفت‌انداختن، پاره کردن و لگدمال کردن نسخه‌های قرآن مجید، خشم همه مسلمانان برانگیخته شد. نخست وزیر نروژ از حقوق معترضانی که به کتاب مقدس مسلمانان هتک حرمت نمودند، دفاع کرد و هم‌چنان امانوئل مکرون، نخست وزیر فرانسه، پشت این توطئه‌های زنده ایستاد و گفت: «فرانسوی بودن یعنی این که شما از حق "آزادی تمسخر" استفاده کنید و دیگران را با کاریکاتورهای توهین‌آمیز بخندانید.»

پس درست نیست که این همه توهین و افتراء به پیامبرمان، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم، و هتک حرمت به قرآن کریم را تنها به چند احمق نسبت بدهیم، زیرا این امر با رضایت، حمایت و در حضور مقامات بلند رتبه صورت گرفته است.

حکام تنها جهت اطمینان از نظم و امنیت، از ادامه هم‌چون رویدادها ممانعت می‌کنند. به عنوان مثال، انتشار فیلم تیمبوکتو - نامزد جایزه اسکار - در فرانسه ممنوع شده بود، زیرا ادعا می‌شد این فیلم مردم را به سمت تروریسم سوق می‌دهد و نظم عامه را برهم می‌زند.

هم‌چنین، مقامات می‌توانند به جای تقویت اسلام‌هراسی، آن را کاهش دهند، همان‌گونه که در مبارزه با یهودستیزی انجام دادند. در سال ۲۰۱۹م لایحه‌ای از سوی پارلمان فرانسه به تصویب رسید که نه تنها یهودستیزی، بلکه ضدصهیونیسم بودن را نیز مورد بررسی و پیگرد قانونی قرار می‌دهد. طبق این لایحه، ضدصهیونیسم برابر با یهودستیزی و نفرت از "اسرائیل" برابر با نفرت از کل جامعه یهودیان است.

حکام نمی‌توانند توهین و تحقیر گروهی را در جامعه تحمل کنند، درست همان‌طور که اخیراً توهین به شهرداران فرانسه را ممنوع قرار دادند و حتی برای آن مجازات در نظر گرفتند. حداکثر مجازاتش انجام ۲۸۰ ساعت خدمات اجتماعی و یا پرداخت جریمه نقدی تا ۷۵۰۰ یورو می‌باشد. علاوه بر این، کم‌دینی به نام دیودون پس از تمسخر شعار "جی سوس چارلی" توسط پولیس دستگیر شد.

زمانی که مسئله بی‌حرمتی به مقدسات اسلام پیش می‌شود، قوانین قضایی فرانسه اسلام را دربر نمی‌گیرد. شعار "آزادی بیان" چیزی بیش از یک ظرف تهی و یا فکر فریبنده نیست که هر وقت خواسته باشند با آن به مسلمانان توهین کنند.

موضوع کاملاً آشکار است که مقامات تنها جانب‌داری کسانی را می‌کنند که رسول الله صلی الله علیه وسلم را توهین و تحقیر کرده و قرآن عظیم‌الشان را هتک حرمت کرده باشند. در نتیجه ناآرامی‌های جامعه همانند کارزار کثیفی علیه مسلمانان است.

آنان به کمک یکدیگر ایدیولوژی لیبرال را خراب و ورشکسته‌گی‌اش را اعلام کرده‌اند. این ایدیولوژی ورشکسته‌گی و ظاهراً عاری از مناقشه‌های مدنی شده‌است، طوری که به توهین، افتراء و سرکوب پناهنده‌ها شروع کرده‌است. اما این کافی نبود، طوری که اخیراً امانوئل مکرون طی یک کانفرانس مطبوعاتی در لبنان، یک سرزمین اسلامی، از "آزادی توهین به مقدسات" و اقدامات توهین‌آمیز شارلی ابدو به پیامبر عزیزمان صلی الله علیه و سلم، با استکبار تمام به خرسندی یاد کرد!

متأسفانه این نشان دهندهٔ موقف ضعیف و منفعلانهٔ رهبران سرزمین‌های اسلامی است که جز بیان چند جملهٔ محدود پا فراتر نمی‌گذارند، و یا سفیران کشورهای غربی را احضار می‌کنند. اما این اتفاق هرگز توسط حکام خائن فعلی ممکن نیست و کاملاً با اقدام قاطع و قدرت‌مند آخرین خلیفه مسلمانان، سلطان عبدالحمید ثانی، در تضاد قرار دارد.

در زمان خلافت سلطان عبدالحمید ثانی، فرانسوی‌ها سعی در اجرای نمایشی داشتند که در آن به رسول الله صلی الله علیه وسلم توهین می‌شد. به محض این که خلیفهٔ مسلمین مطلع شد، سفیر فرانسه را به دارالخلافه احضار کرد، سفیر فرانسه چندین ساعت را پشت دروازه منتظر خلیفه سرپا ایستاد، بعداً خلیفه با لباس و بوت‌های نظامی پیش روی سفیر فرانسه آمد و شمشیرش را مقابل او گرفت و دستور داد که اینجا را ترک کند و برود. دولت فرانسه بلافاصله پیام را فهمید و از اجرای نمایش خودداری کرد. برعلاوه همین هشدار به دولت بریتانیا داده‌شد، و بریتانیا پاسخ داد که بلیطها قبلاً فروخته شده‌است و ممنوعیت بازی آزادی شهروندان را نقض می‌کند. بنابراین، از طرف خلیفهٔ عثمانی فرمان صادر شد که "به امت اسلامی امر می‌کنم که دولت بریتانیا قصد توهین و هتک حرمت به پیامبرتان، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم، را دارد و من اعلام جهاد خواهم کرد." انگلیس‌ها با شنیدن این سخن بلافاصله از خلیفهٔ عثمانی رسماً عذرخواهی کردند و نمایش را ممنوع اعلام نمودند.

این اتفاق در دوره‌ای رخ داده‌است که خلافت عثمانی در ضعیف‌ترین وضع خود بود. با این وجود، خلیفه هرگز بدون عکس‌العمل نمی‌ایستاد تا دیگران به رسول الله صلی الله علیه وسلم و مقدسات‌اش توهین کنند، بلکه برای اطمینان از حفظ مقدسات اسلام بر آن‌ها فشارهای سیاسی اعمال می‌کرد. این اقدامی ست‌نشأت گرفته از جامعه اسلامی که هرگز مسلمانان را اجازه تمسخر و تحقیر مقدسات غیرمسلمانان نمی‌دهد و هم‌چنان برعکس آن را برای مقدسات اسلام نمی‌پذیرد.

مسلمانان در وضعیت عادی تحت رهبریت خلیفه متحد می‌شوند، زیرا او رهبر آن‌ها است و علیه این نوع اعمال جنون‌آمیز اقدام شرعی می‌کند. از آن‌جا که متأسفانه ما حالا چنین رهبری نداریم، باید برای بازگشت‌اش تلاش کنیم تا با زبان‌های شیطنی که رسول الله صلی الله علیه وسلم را هدف قرار داده‌است، مؤثر و شرعی برخورد کنیم.

اما در همین حال، باید صدای خود را در غیاب او به‌صورت واضح و رسا بلند کنیم. اگر ما به‌خاطر احترام به پیامبر خود قیام نکنیم، چه کسی این کار را انجام می‌دهد؟ ایستاده‌گی در برابر رسول الله صلی الله علیه وسلم نه تنها یک وجیبه، بلکه یک ضرورت است؛ و منفعلی بودن و تماشای خاموشانهٔ ما تنها انگیزهٔ دشمنان برای توهین به اسلام است.

از این رو، باید با تمام قواء بایستیم و از هر روش شرعی و قانونی استفاده کنیم تا واضح نمایم که همیشه از بهر احترام به الگوی بشریت، جناب محمد صلی الله علیه وسلم، قیام خواهیم کرد. با انجام این وجیبه از یک سو حد تحمل خود را بیان می‌کنیم، و از

سوی دیگر به الله سبحانه و تعالی شایسته گی خود را از بهر همسایگی با رسول الله صلی الله علیه وسلم در بهشت به اثبات می‌رسانیم.

اوکی پالا

نماینده مطبوعاتی حزب التحریر-هالند

۲۱ محرم ۱۴۴۲ ه.ق

چهارشنبه، ۰۹ سپتمبر/سپتامبر ۲۰۲۰ م

شماره صدور: ۱۴۴۲/۰۲

مترجم: امیر حسام